

קדושת יום הפורים

הוציא מכיסו מיד את הכסף המיועד לעבירה וכך ניצלו בני המשפחה, וכך גם נמנע היהודי מדבר העבירה הדבר עורר רעש גדול בשמים, וגזר כי כל מה שיבקש יקבל! אך חששו שמא יחיה מתים וכדומה על כן גזר עליו: שרוב הזמן הוא יהיה שיכור. אירע פעם שהעולם היו צריכים לאיזה ישועה והבעל שם טוב שלח שיבקשו ממנו להתפלל על הדבר ומיד כאשר ביקש והתפלל – התבטלה הגזרה!! זה המצב בדיוק של כולנו ביום הפורים – מפני שביום זה אפשר לפעול ישועות על כן גם דאגו שיהיו בני אדם עסוקים וטרודים במצוות היום ובמשתה ושמחה 'עד דלא ידע' אבל המבין את סגולת היום ידע כבר לנצל את זמנו בתפילה ובקשה. (חידושי הרי"ם)

כאשר יש צורך להעביר את הכתר של המלך ויש חשש מגבים ושודדים העצה היא להכניסו בעגלה פשוטה ולעטוף אותו עם כל מיני סמרטוטים, כן הוא ענין הפורים אשר הינו היום היקר ביותר במלכותו של הקב"ה ולכן הוא עטוף בכל מיני מלבושים. (נתיבות שלום)

המלך נתן רשות לעבדיו לגשת אל אוצרותיו במשך שלוש שעות, ובכל פינה במקום היו כלי זמר, אוכל טעים, וציורים מרהיבי עין, ואכן העדיפו להעביר את זמנם בהאזנה למוסיקה, בטעימת המאכלים, ובהצצה אל התמונות, כך בפורים נמשכים אל הדברים האחרים ולא מנצלים את הזמן.

באחת הישיבות, ההנהלה הזמינה תזמורת עד לשעה 11, כמה בחורים הזמינו תזמורת נוספת עד 2 בלילה כשמוע זאת המשגיח קפץ ממקומו ואמר: "זה פורים?!"...

"קבלתי מרבי מענדל לילג זצ"ל שהיה רב בית המדרש דק"ק פפד"מ שקבל מהגאון בעל שו"ת שב יעקב זצ"ל: 'שכל העוסק בתורה בין מגילה דלילה למגילה דיום – מובטח לו שהוא בן עוה"ב'. (חתם סופר)

הגאון רבי נחום זאב מביאלה זצ"ל אביו של הגאון בעל האבני נור זצ"ל, גילו לו מן השמים: שהטעם שזכה לבן שהאיר את עיניהם של ישראל בתורתו – מפני שפעם אחת ביום הפורים לא היה בכל העולם שלמד באותו הרגע כי כולם היו טרודים במצוות היום, ורק הוא ישב ולמד ועל ידי לימודו הציל את כל העולם!.

ספר חסידים: 'הלומד בשעה שאינם מצויים לומדים הוא בגדר 'מת מצוה' – 'נוטל שכר כנגד כולם!'. והרי בפורים הלומדים מועטים, והשכר – מתחלק לפי הלומדים!'

בעיר התורה ליקוואוד, ישנם הלומדים מסכת מגילה במשך כל הלילה!!

"יום הפורים הינו היום שבו אנוש מסוגל להשיג בו את המדרגה הגבוהה ביותר!" (ר' משה שוואב זצ"ל)

יום הכיפורים "כ" הוא נוטריקון כלומר יום הכיפורים הוא כמו יום הפורים. (האריז"ל)

ה: "חציו לכס' של יום כפור הוא יום הפורים. (הגר"א)

ההארה לה אנו זוכים בפורים אין כמותה לא בשבת ולא ביום טוב אלא בפורים בלבד. (מהרח"ו)

'כל המועדים עתידים בטלים, וימי הפורים אינם בטלים לעולם! שנאמר: "יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה לֹא יִעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא יִסּוּף מִזֶּרַעַם" (אסתר ט, כח). (מדרש)

'אמר ר' אלעזר: 'אף יום הכפורים אינו בטל לעולם! שהרי יסודם אחד הוא.

'עדיף יומא דפוריא מיום שניתנה בו תורה!' (שאלתות דרבי אחאי)

'ובעיני הדבר פשוט, שאם כל ישראל היום הזה, אשר זרע עמלק לטבח יובל ונפל המן הרע הזה, היו נוהגים בסדר קדושה, והשמחה היתה מקודשת לשמים, ויתר היום עוסקים בתורה כל אחד כפי שיעורו, על כרחך בשכר זה היינו נגאלים גאולת עולם!' (חיד"א)

'שהוא יום אחד בשנה שמאיר בו גילוי כזה – שאפשר לבטל אפילו את אשר כבר "נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ!" (אסתר ג, יב) (נתיבות שלום)

'בפורים ובפרט בשעת קריאת המגילה שזה שעת הריתחא של מידת הרחמים, אפשר לזכות בה מה שאין אנו יכולים לזכות לא בשבת ואפילו לא בתפילת הנעילה!' (הג"ר שמשון פינקוס זצ"ל)

"וְהַיְמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר" (אסתר ט, כח) – לשון הווה – כי ביום הזה אפשר לפעול כל מיני ישועות. (ר' לייב איגר והרבי מבעלזא)

'כל הגדול מחבירו – יצרו גדול ממנו' נאמר גם על זמן גדול, ויום הפורים הוא זמן גדול עד למאוד, וגורם לבני האדם שלא לנצל כראוי. (ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל)

יהודי נסע לעבור עבירה (רח"ל) בדרך עלה באוזנו קול בכיות של אנשים נשים וטף אשר בקע מבית כשבדק הבין שבעל הבית הגוי מענה את המשפחה כי לא שילמו את דמי השכירות

רבים, הציבור השכים ביום הפורים למנוח ותיקין, והתפללו בריכוז ובכח גדול, והיו נשמעות בכיות עצומות בשעת התפילה – כמו ביום הכיפורים, ותפילת הלחש נמשכה זמן רב יותר מאשר בשאר הימים.

'הרועה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר' – ונראה להמליץ בזה: בכדי שנוצחית בכל נכסיו הגשמיים והרוחניים עלינו לנטוע ולזרוע בהם את התפילות והתורה של אדר.

'ולכן היושבי כפרים צריכין גם כן להיות בחבורה קדישא בבית הכנסת ביום תענית אסתר, כי יום זה הוא מסוגל מאוד שיקובל תפלתנו בזכות מרדכי ואסתר, וכל מי שצריך רחמים על איזה דבר שהוא צריך להתפלל, יקח פנאי לעצמו ביום התענית אסתר ויאמר תחלה מזמור כ"ב בספר תהלים "אֵילַת הַשָּׁחַר" ודרשו רז"ל: דאסתר היתה נקראת "אֵילַת הַשָּׁחַר" ואחר כך ישפוך שיחו לפני ה' ויבקש בקשתו, ויזכיר זכות מרדכי ואסתר אשר בזכותם יעתר לו הקב"ה ויפתח לו שערי רחמים ותקובל תפלתו ברצון'. (קב הישר)

מנהג התחפושת מיועד רק לבחורים וילדים אך לא לאברכים הדבר מוריד את כל הערך והכבוד העצמי של בני התורה, ובפרט בכל מיני תחפושות שונות ומשונות, ובמיוחד כאשר נדרשים לכך השקעה מיותרת של זמן משאבים וכוחות, אין הדבר נובע אלא מיער התחרות.

מרן הסטייפלר זצ"ל היה אומר: 'שבישיבה בה למד, כל בחור שהיה מתחפש בפורים להמן הרשע – באותה השנה הוא יצא מהישיבה והפסיק לחלוטין ללמוד!...'

נשים נשואות – פשוט שאין זה מדרכי הצניעות למשוך את העין ולהתחפש, ולא ילבשו אלא בגדי שבת.

גם בעיצומה של שמחת הפורים – אסור באיסור חמור לבזות ולחקות כל אדם, כל שכן וכל שכן לבזות תלמידי חכמים.

בני תורה – יקפידו לשמור על כבודם ולא להתבזות בפני הבריות אשר יאמרו: 'פלוני שלמד תורה – ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכיו...' (יומא פו, א) אלא יתנהגו בכבוד וכך יגרמו לקידוש השם. ואלא, 'שיהא שם שמים מתאהב על ידך... ויהא משא ומתן בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו: 'אשרי אביו שלמד תורה, אשרי רבו שלמדו תורה! אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה – ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו. עליו הכתוב אומר: "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר" (ישעיה מט, ג).

האור המיוחד שבכל יום טוב ספון וטמון בתוך מסכת הגמרא השייכת לאותו היום, ועל כן אם רוצים אנו לטעום מעט מההארות המופלאות של יום הפורים, עלינו ללמוד מסכת מגילה. (שם משמואל בשם הרב מקוצק)

בענין ההנהגה הנכונה ליום הפורים: 'אך עתה אמונה ונכונה לאדם, שלא יזוז מבית המדרש שחרית עד שילמד, כי בביתו יכול לבוא לידי ביטול תורה מפאת גודל טרדות היום' (יסוד ושורש העבודה)

אלפי אבות ובנים לומדים למשך שעה שעתיים, אחרי תפילת שחרית או קודם תפילת המנחה, ומתקרי בפום עלמא: "ישיבת מרדכי הצדיק"

בישיבת מיר דליטא התקיימו שתי שיחות ביום הפורים של שעתים כל אחת, ואחר כך כל בחור דרש בפני הבחורים בעניני דיומא, ורק אז ערכו את סעודת הפורים.

מעיון בקורות חייהם של הרבה מגדולי ישראל; הגר"א זצ"ל, החפץ חיים זצ"ל, רבי ברוך בער זצ"ל, רבי יעקב קמינצקי זצ"ל ועוד ועוד – נראה, שמיד בהגיע ליל מוצאי הפורים הם המשיכו את סדר יומם הרגיל – לימוד התורה, שהרי כבר פנה יום ואין שום מצוה להשתכר.

סגולה בפורים: להשכים בבוקר ולהרבות בתפילה ובבקשה לפני השי"ת על כל דבר; בני, חיי ומזוני והן על שאר דברים ועל כל קרוביו, כי באותו יום עת רצון מאוד! וכל העולמות המה בשמחה וברצון, ועל זה אמרו ז"ל: 'כל הפושט יד נותנים לו' וכן הוא מקובל מפי גדולי הצדיקים תלמידי הבעל שם טוב זיע"א (סגולות ישראל)

'פורים הוא זמן רצון לכל, שעת רעוא דרעיון, וכל אחד יכול לפעול אצל השי"ת שימלא כל משאלות לטובה!' (חידושי הרי"ם)

'אין מדקדיקן במעות פורים, והקב"ה כביכול מקיים את המצוות ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל הענינים!' (פרי צדיק)

'כל בקשה אשר נבקש מאת הבורא ביום זה – תתקבל לרצון!' (דברי יחזקאל)

יום הפורים הוא אחד מהחמשת השכמות אשר כתיב בהם "וישכם אברהם" (בראשית כב, ג) (שערי תשובה)

ביום זה יש ענין גדול להשכים להתפלל ותיקין, וקודם התפילה להרבות במזמורי תהילים ובימים עברו – במקומות תורה